

உ
குமயம்

மவை ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த

சா. க். து. ஷ. காண்டலு சர்மா

அவர்களின் சிவசுப் பேறு குஞ்சு
வெளியிடப்பட்ட

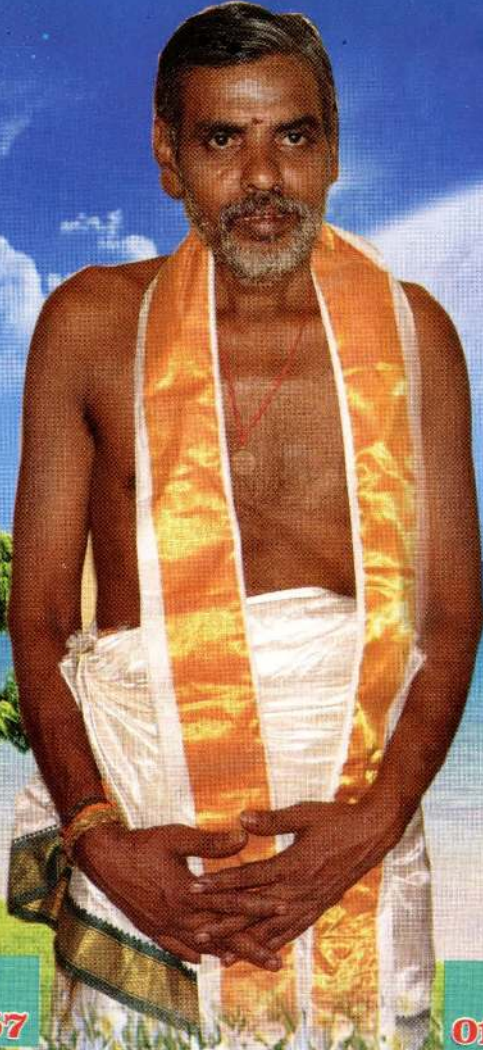
13-07-2011

நினைவு மலர்

உ
குமயம்

சுமயம்

தோற்றம்

10-12-1957

மறைவு

01-07-2011

மாணவ ஆதினத்தைச் சேர்ந்த

சா. சு. து. ஷ. காண்டிபசர்மா

சிவர்கள்

உ
சிவமயம்

இரத்தின மலர்

மாணவ சித்தன்குழைச் சேர்க்கை

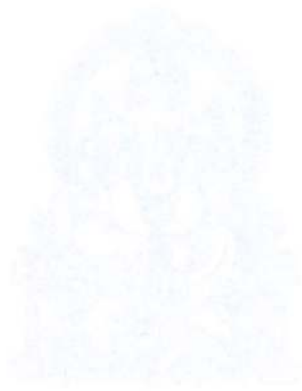
சு. து. ஷ. காவாண்டிப சர்மா

அங்குகளின் சங்குப் பேரூ குறித்து வளையிடவழி

நினைவு மலர்

13-07-2000

சிறந்த கவிதை

சிறந்த கவிதை

சிறந்த கவிதை

சிறந்த கவிதை

சிறந்த கவிதை

1911-12

உ
சிவமயம்

தேவாரம்

பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி
பசும் பொன்மா மயிலாய் போற்றி
முன்னிய கருணை யாறு
முகப்பரம் பொருளே போற்றி
கன்னிய ரிருவர் நீங்காக்
கருணைவா ரிதியே போற்றி
என்னிரு கண்ணே கண்ணு
ளிருக்குமா மணியே போற்றி.

திருவாசகம்

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித் தோல் நல்லாடை
தாயுமிலீர் தந்தையிலீர் நான் தனியன் காணேடில்
தாயுமிலீர் தந்தையிலீர் நான் தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்தும் கற்பொடிதான் சாளேலோ.

திருவிசைப்பா

செங்கணா போற்றி திசைமுகா போற்றி
 சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
 அங்கணா போற்றி அமரனே போற்றி
 அமரர்கள் தலைவனே போற்றி
 தங்கணான் மறைநூல் சகலமுங் கற்றோர்
 சாட்டியக் குடியிருந் தருளும்
 எங்கணா யகனே போற்றி ஏழிருக்கை
 யிறைவனே போற்றியே போற்றி.

திருப்பல்லாண்டு

நிட்டையி லாஉடல் நீத்தென்னை ஆண்ட
 நிகரிலா வண்ணங்களும்
 சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீ ராட்டுந்
 திறங்களு மேசிந்தித்
 தட்டமூர்த் திக்கென் அகம்நெக ஊறும்
 அமிர்தினுக் காலநிழற்
 பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புராணம்

சொல்லுவது அறியேன் வாழி
 தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
 வல்லைவந்து அருளி என்னை
 வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
 எல்லையில் இன்ப வெள்ளம்
 எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
 தில்லை அம்பலத்துள் ஆடும்
 சேவடி போற்றி என்ன.

ஸ்ரீ நகுலாம்பிகா சமேதா ஸ்ரீ நகுலேஸ்வர சுவாமி கோவில்

Sri Nagulambika Sametha Sri Naguleswara Swamy Temple

Sivasri K. Naguleswara Kurukkal, J.P.

GOVERNING AUTHORITY & CHIEF PRIEST
Naguleswaram, Keerimalai,
Kankesanthurai, Sri Lanka.

சுவாமி - நகுலேஸ்வர ஸ்ரீநகுலன்
ஆதீனகந்தாஹம், பீரதா சிவச்சாரியரும்
நகுலேஸ்வரம், கீரிமலை,
கங்கேசன்துறை, ஸ்ரீ லங்கா.

எனது மருமகன் மணியைப்பற்றிய நினைவலைகள்

எனது மைத்துனர் மாவை ஆதீனகந்தா மாஹாராஜய் சு.து.ஷண்முகநாதக் குருக்கள் அவர்களின் மகன் காண்டபசர்மா (மணி) அவர்களின் ஆத்மா 01/07/2011 வெள்ளிக்கிழமை பிரிவானது எமது குடும்பத்தில் எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சியையும் ஆழ்ந்த கவலையையும் உருவாக்கியுள்ளது. அவருடைய சேவையானது மாவைக்கந்தனுக்கு பேரிழப்பாகும். மாவைக்கந்தன் கோவிலில் நித்திய பூஜைகளுக்குரிய சகலவிதமான ஆயத்தங்களை நிறைவேற்றுவதில் தனது தகப்பனாருக்கு பெரும் உதவியாகவும் இருந்துவந்தார். அதைவிட இடம்பெயர்ந்த மக்கள் திரும்ப ஊர் வந்து குடியேற அவர்களுக்கு பெரும் உதவிகளையும் மக்களுக்காக செய்துவந்துள்ளார். அவர் தனது சொந்தநலன் கருதாமலே தனது வாழ்க்கையை சிறுவயதிலேயே இறைவனடி சேர்த்து எல்லோருக்கும் பேரிழப்பாகும். எனது மைத்துனர் இறைவனடி சேர்ந்து நான்குமாதம் ஆகுமுன் தான் இறந்த திதியிலும் அதே வெள்ளிக்கிழமையும் அமைந்த நேரத்தில் மணியினுடைய ஆத்மா பிரிந்தது பெரும் ஆச்சரியமாகவுள்ளது. அவர்கள் இருவரின் பிரிவு நீங்காத நினைவலைகளாக எல்லோர் மனதிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

இவருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய எனது குடும்பத்தாருடன் கீரிமலை நகுலேஸ்வர தேவஸ்தானத்தில் உறைந்திருக்கும் நகுலாம்பிகா சமேதா நகுலேஸ்வர பெருமானை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

இங்ஙனம்

சுந்தரமங்கலம்
சுந்தரமங்கலம் ஆஸ்திரேலியா

ஸ்ரீ கந்தகுரு கவசம்

கலியுகத் தெய்வமே கந்தனுக்கே மூத்தோனே
 மூஷிக வாகனனே மூலப்பொருளோனே
 ஸ்கந்தகுரு கவசத்தை கலிதோஷம் நீங்கிடவே
 திருவடியின் திருவருளால் செபுகிறேன் காத்தருள்வாய்
 சித்தி வினாயக ஜயமருள் போற்றுகிறேன்
 சிற்பர கணபதே நற்கதியும் தந்தருள்வாய்
 கணபதி தாளிணையைக் கருத்தினில் வைத்திட்டேன்
 அச்சம் தீர்த்தென்னை ரக்ஷித்திடுவீரே.

ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
 சரவணபவ குஹா சரணம் சரணம்
 குருகுஹா சரணம் குருபரா சரணம்
 சரணமடைந்திட்டேன் கந்தா சரணம்
 தனைத்தா னறிந்து நான் தன்மயமாகிடவே
 ஸ்கந்தகிரி குருநாதா தந்திடுவீர் ஞானமுமே
 தத்தகிரி குருநாதா வந்திடுவீர் வந்திடுவீர்
 அவதூத ஸத்குருவாய் ஆண்டவனே வந்திடுவீர்
 அன்புருவாய் வந்தென்னை ஆட்கொண்ட குருபரனே
 அறம் பொருளின்பம் வீடுமே தந்தருள்வாய்
 தந்திடுவாய் வரமதனை ஸ்கந்தகுருநாதா
 சண்முகா சரணம் சரணம் ஸ்கந்தகுரோ

காத்திடுவாய் காத்திடுவாய் ஸ்கந்தகுரு நாதா
 போற்றிடுவேன் போற்றிடுவேன் புவனகுரு நாதா
 போற்றி போற்றி ஸ்கந்தா போற்றி
 போற்றி போற்றி முருகா போற்றி
 அறுமுகா போற்றி அருட்பதம் அருள்வாய்

தகப்பன் சாமியே என் இதயத்துள் தங்கிடுவாய்
ஸ்வாமி மலைதனில் சொன்னதைனைச் சொல்லிடுவாய்.

சிவகுரு நாதா செப்பிடுவாய் ப்ரணவமதை
அகக்கண் திறக்க அருள்வாய் உபதேசம்
திக்கெலாம் வென்று திருச்செந்தில் அமர்ந்தோனே
ஆறுமுக ஸ்வாமி யுன்னை அருட்சோதியாய்க் காண
அகத்துள்ளே குமரா நீ அன்புமயமாய் வருவாய்
அமரத் தன்மையினை அனுக்ரஹித் திடுவாயே
வேலுடைக் குமரா நீ வித்தையும் தந்தருள்வாய்
வேல்கொண்டு வந்திடுவாய் காலனை விரட்டிடவே
தேவரைக் காத்த திருச்செந்தி லாண்டவனே
திருமுருகன் பூண்டியிலே திவ்யஜோதி யானகந்தா
பரஞ்சோதி யங்காட்டி பரிபூர்ண மாக்கிடுவாய்
திருமலை முருகாநீ திடஞான மருள்புரிவாய்
செல்வமுத்துக் குமரா மும்மல மகற்றிடுவாய்
அடிமுடி யறியவொணா அண்ணா மலையோனே
அருணாசலக் குமரா அருணகிரிக் கருளியவா
திருப்பரங் கிரிகுஹனே தீர்த்திடுவாய் வினைமுழுதும்
திருத்தணி வேல்முருகா தீரனாய் ஆக்கிடுவாய்

எட்டுக்குடி குமரா ஏவல்பில்லி சூனியத்தை
பகைவர் சூதுவாதுகளை வேல்கொண்டு விரட்டிடுவாய்
எல்லாப் பயன்களும் எனக்குக் கிடைத்திடவே
எங்கும் நிறைந்த கந்தா எண்கண் முருகா நீ
என்னுள் ளறிவாய் நீ உள்ளொளியாய் வந்தருள்வாய்
திருப்போரூர் மாமுருகா திருவடியே சரணமய்யா
அறிவொளியாய் வந்த நீ அகக்கண்ணைத் திறந்திடுவாய்.

திருச்செந்தூர் ஷண்முகனே ஜகத்குருவிற் கருளியவா
ஜகத்குரோ சிவகுமரா சித்தமல மகற்றிடுவாய்
செங்கோட்டு வேலவனே சிவானு பூதிதாரும்

சிக்கல் சிங்காரா ஜீவனைச்சிவ னாக்கிடுவாய்
 குன்றக் குடிசுமரா குருகுகனாய் வந்திடப்பா
 குமரகிரிப் பெருமானே மனத்தையும் மாய்த்திடுவீர்
 பச்சைமலை முருகா இச்சையைக் களைந்திடப்பா
 பவழமலை ஆண்டவனே பாவங்களைப் போக்கிடப்பா
 விராலிமலை ஷண்முகனே விரைவில் நீ வந்திடப்பா
 வயலூர் குமரகுரோ ஞானவரமெனக் கருள்வீரே
 வெண்ணெய் மலைமுருகா மெய்வீட்டைத் தந்திடுவீர்
 கதிர்காம வேலவனே மனமாயை அகற்றிடுவீர்
 காந்த மலைக்குமரா கருத்துள் வந்திடுவீர்
 மயிலத்து முருகாநீ மனத்தகத்துள் வந்திடுவீர்
 கஞ்சமலை சித்தகுரோ கண்ணொளியாய் வந்திடுவீர்
 குமரமலை குருநாதா கவலையெல்லாம் போக்கிடுவீர்
 வள்ளிமலை வேல்முருகா வேல்கொண்டு வந்திடுவீர்
 வடபழனி யாண்டவனே வல்வினைகள் போக்கிடுவீர்
 ஏழுமலை யாண்டவனே எத்திக்கும் காத்திடுவீர்
 ஏழ்மை யகற்றிகந்தா எம்பயம் போக்கிடுவீர்
 அசையாத நெஞ்சத்தில் அறிவாக நீ அருள்வாய்
 ஆறுபடைக் குமரா மயிலேறி வந்திடுவாய்
 பணிவதே பணியென்று பணித்தனை நீ எனக்கு
 பணிந்தேன் கந்தா உன்பாதம் பணிந்துவப்பேன்
 அருட்பெருஞ்ஜோதியே அன்பெனக் கருள்வாயே.

படர்ந்த அன்பினை நீ பரம்பிரம்மம் என்றனையே
 உலகெங்கு முள்ளது ஒருபொருள் அன்பேதான்
 உள்ளயிராகி இருப்பதும் அன்பென்றாய்
 அன்பே குமரன் அன்பே ஸ்கந்தன்
 அன்பே ஒமெனும் அருள்மந்திரம் என்றாய்
 அன்பை உளத்திலே அசையாது அமர்த்திடுமோர்
 சக்தியைத் தந்து தடுத்தாட் கொண்டிடவும்

நினைவு மலர்

வருவாய் அன்பனாய் வந்தருள் ஸ்கந்தகுரோ
யாவார்க்கும் இனியன் நீ யாவார்க்கும் எளியன் நீ
யாவார்க்கும் வலியன் நீ யாவார்க்கும் மானோய் நீ
உனக்கொரு கோயிலை என் அகத்துள்ளே புனைவேனே
சிவசக்திக் குமரா சரணம் சரணமையா
அபாயம் தவிர்த்து தடுத்தாட் கொண்டருள்வாய்
நிழல்வெயில் நீர்வெருப்பு மண்காற்று வானதிலும்
பகைமையை அகற்றி அபயமளித் திடுவீர்
உணர்விலே ஒன்றி என்னை நிர்மல மாக்கிடுவாய்
யானென தற்றமெய்ஞ் ஞானம் தருள்வாய் நீ
முக்திக்கு வித்தான முருகா கந்தா.

சதுர்மறை போற்றும் ஷண்முக நாதா
ஆகமம் ஏத்தும் அம்பிகை புதல்வா
ஏழையைக் காக்க நீ வேலேந்தி வந்திடுவாய்
தாயாய்த் தந்தையாய் முருகா தக்கணம் நீ வருவாய்
சக்தியும் சிவனுமாய்ச் சடுதியில் நீ வருவாய்
பரம்பொருளான பாலனே ஸ்கந்தகுரோ
ஆதிமூலமே அருவாய் உருவாய் நீ
அடியனைக் காத்திட அறிவாய் வந்தருள்வாய்
உள்ளொளியாய் முருகா உடனே நீ வா வா வா
தேவாதி தேவா சிவகுரோ வா வா வா
வேலாயுதத்துடன் குமரா விரைவில் நீ வந்திடப்பா
காண்பன யாவுமாய்க் கண்கண்ட தெய்வமாய்
வேதச் சுடரோய் மெய்கண்ட தெய்வமே
மித்தையாம் இவ்வுலகை மித்தையென் றறிந்திடச் செய்
அபயம் அபயம்கந்தா அபயமென் றலறுகிறேன்
அமைதியை வேண்டி அருமுகவா வாவென்றேன்
உன்துணை வேண்டினேன் உமையவள் குமராகேள்
அச்சம் அகற்றிடுவாய் அமைதியைத் தந்திடுவாய்

வேண்டிய துன்னருளே அருள்வதுன் கடனேயாம்
 உன் அருளாலே உன்தாள் வணங்கிட்டேன்
 அட்டமா சித்திகளை அடியனுக் கருளிடப்பா
 அஐபை வழியிலே அசையாம லிருத்திவிடு

சித்தர்கள் போற்றிடும் ஞானசித்தியும் தந்துவிடு
 சிவானந்தத் தேனில் திளைத்திடவே செய்துவிடு
 அருள்ஒளிக் காட்சியை அகத்துளே காட்டிவிடு
 அறிவை அறிந்துவிடும் அவ்வருளையும் நீ தந்துவிடு
 அனுக்ரஹித் திடுவாய் ஆதிசுரு நாதாகேள்
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்த குருநாதா
 தத்துவம் மறந்து தன்னையும் நான்மறந்து
 நல்லது கெட்டதும் நானென்பதும் மறந்து
 பாவ புண்ணியத்தோடு பரலோகம் மறந்திடச்செய்
 அருள்வெளி விட்டிவனை அகலா திருத்திடுவாய்
 அடிமையைக் காத்திடுவாய் ஆறுமுகக் கந்தகுரோ
 சித்தியிலே பெரிய ஞானசித்தி நீ அருள
 சீக்கிரமே வருவாய் சிவானந்தம் தருவாய்
 சிவானந்தம் தந்தருளி சிவசித்தி ராக்கிடுவாய்
 சிவனைப் போலென்னை செய்திடுவ துன்கடனே
 சிவசத் குருநாதா சிவசத் குருநாதா.

ஸ்கந்த குருநாதா கதறுகிறேன் கேட்டிடுவாய்
 தாளினைப் பிடித்தேன் தந்திடு வரமெனக்கு
 திருவருட் சக்தியைத் தந்தாட் கொண்டிடுவாய்
 சத்ரு பகைவர்களை ஷண்முகா ஒழித்திட்டு
 கிழக்குத் திசையிலிருந்து க்ருபாகரா காப்பாற்றும்
 தென்கிழக்குத் திசையிலிருந்து தீனபந்தோ காப்பாற்றும்
 தென்திசை யிலுமென்னைத் திருவருளால் காப்பாற்றும்
 தென்மேற் கிலுமென்னைத் திறல்வேலால் காப்பாற்றும்

மேற்குத் திக்கிலென்னை மால்மருகா ரக்ஷிப்பாய்
வடமேற் கிலுமென்னை மயிலோனே ரக்ஷிப்பாய்
வடக்கிலென்னைக் காப்பாற்ற வந்திடுவீர் சத்குருவாய்
வடகிழக்கில் எனக்காக மயில்மீது வருவீரே.
பத்துதிக்குத் தோறுமெனை பறந்துவந்து ரக்ஷிப்பாய்
என்சிகையையும் சிரசினையும் சிவகுரோ ரக்ஷிப்பாய்
நெற்றியும் புருவமும் நினைநுள் காக்கட்டும்
புருவங்களுக் கிடையே புருஷோத்தமன் காக்கட்டும்
கண்க ளிரண்டையும் கந்தவேல் காக்கட்டும்
நாசிக ளிரண்டையும் நல்லவேல் காக்கட்டும்
செவிக ளிரண்டையும் சேவற்கொடி காக்கட்டும்
கன்னங்க ளிரண்டையும் காங்கேயன் காக்கட்டும்
உதட்டி னையும்தான் உமாசுதன் காக்கட்டும்
நாக்கை நம்முருகன் காக்கட்டும்
பற்களைக் கந்தன் பலம் கொண்டு காக்கட்டும்
கழுத்தை ஸ்கந்தன் கைகளால் காக்கட்டும்
தோள் களிரண்டையும் தூயவேல் காக்கட்டும்
கைகள் விரல்களைக் காத்திகேயன் காக்கட்டும்
மார்பையும் வயிற்றையும் வள்ளிமணாளன் காக்கட்டும்
மனத்தை முருகன்கை மாத்தடிதான் காக்கட்டும்
ஹ்ருதயத்தில் ஸ்கந்தன் இனிதுநிலைத் திருக்கட்டும்
உதரத்தை யெல்லாம் உமைமைந்தன் காக்கட்டும்
நாபிகுஹ்யம் லிங்கம் நவையுடைக் குதத்தோடு
இடுப்பை முழங்காலை இணையான கால்களையும்
புறங்கால் விரல்களையும் பொருந்து முகர் அனைத்தையுமே
உரோம த்வாரமெல்லாம் உமைபாலா ரக்ஷிப்பாய்
தோல்ரத்தம் மஜ்ஜையையும் மாம்ஸமென்பு மேதஸையும்.

அறுமுகவா காத்திடுவீர் அமரர்தலைவா காத்திடுவீர்
என் அஹங்காரமுமகற்றி அறிவொளியா யிருந்தும்

முருகா வெனைக்காக்க வேல்கொண்டு வந்திடுவீர்
பாபத்தைப் பொசுக்கி பாரெல்லாம் சிறப்புறவே
ஓம் ஸௌம் சரவணபவ ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் என்றும்
க்லௌம் ஸௌம் நம:வென்று சேர்த்திடா நாள்தோறும்
ஓமிருந்து நம:வரை ஒன்றாகச் சேர்த்திடா
ஒன்றாகக் கூட்டியுமே உள்ளத்திலே இருத்தி
ஒருமனத்தோடு நீ உருவையும் ஏத்திடா
முருகனின் மூலமிது முழுமனத்தோ டேத்திட்டால்
மும்மல மகன்றுவிடும் முக்தியுந்தன் கையிலுண்டாம்
முக்தியை வேண்டியுமே எத்திக்கும் செல்லவேண்டாம்
முருகன் இருப்பிடமே முக்தித்தல மாகுமப்பா
ஹ்ருதயத்தில் முருகனை இருத்திவிடு இக்கணமே
இக்கணமே மூலமந்தரம் ஏத்திவிடு ஏத்திவிடு
மூலமதை ஏத்துவோர்க்குக் காலபய மில்லையடா
காலனை நீ ஜயிக்க கந்தனைப் பற்றிடா
சொன்னபடிச் செய்தால் சுப்ரமண்ய குருநாதன்
தன்னொளிப் பெருஞ்சுடராய் உன்னுள்ளே தானிருப்பான்
ஜகமாயை ஜயித்திடவே செப்பினேன் மூலமுமே
மூலத்தை நீஜபித்தே முத்தனு மாகிடா
அக்ஷர லக்ஷமிதை அன்புடன் ஜபித்துவிடில்

எண்ணிய தெலாங்கிட்டும் எமபய மகன்றோடும்
மூவுலகும் பூஜிக்கும் முருகனருள் முன்னிற்கும்
பூவுலகில் இணையற்ற பூஜ்யனு மாவாய்நீ
கோடித்தரம் ஜபித்துக் கோடிகாண வேண்டுமப்பா
கோடிகாணச் சொன்னதை நீ நாடிடுவாய் மனமே
ஜன்மம் கடைத்தேற ஜபித்திடுவாய் மனமே
வேதாந்த ரகசியமும் வெளியாகு முன்னுள்ளே
வேத சூக்ஷ்மத்தை விரைவாகப் பற்றிடலாம்
சுப்ரஹ் மண்யகுரு ஜோதியாயுள் தோன்றிடுவான்

அருட்பெருஞ் ஜோதியான ஆறுமுக ஸ்வாமியுமே
அந்தர் முகமிருந்து ஆட்கொள்வான் சத்தியமாய்
சித்தியையும் முக்தியையும் ஸ்கந்தகுரு தந்திடுவான்.

நின்னையே நான் வேண்டி நித்தமும் ஏத்துகிறேன்
மெய்யறிவாகக் கந்தா வந்திடுவாய் இவனுளே நீ
வந்திடுவாய் மருவிடுவாய் பகுத்தறி வாகவே நீ
பகுத்தறி வோடிவனைப் பார்த்திடச் செய்திடப்பா
பகுத்தறிவான கந்தன் பரங்குன்றில் இருக்கின்றான்
பழனியில் நீயும் பழம்ஜோதி யானாய் நீ
பிரமனுக் கருளியவா பிரணவப் பொருளோனே
பிறவா வரமருளி பிரம்மமய மாக்கிடுவாய்
திருச்செந்தூரில் நீ சக்திவேல் தாங்கிவிட்டாய்
பழமுதிர்ச் சோலையில் பரஞ்சோதி மயமானாய்
சுவாமி மலையிலே சிவசுவாமிக் கருளிய நீ
குன்றுகள் தோறும் குருவாய் அமர்ந்திட்டோய்
ஸ்கந்தகிரியை நீ சொந்தமாக்கிக் கொண்டனையே
ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்தாஸ்ரம ஜோதியே
பிறப்பையும் இறப்பையும் பெயர்த்துக் கார்த்திடுவாய்
பிறவாமை என்கின்ற பெருவரம் நீ தந்திடுவாய்
தத்துவக் குப்பையை மறந்திடச் செய்திடுவாய்
எந்த நினைப்பையும் எரித்து நீ காத்திடுவாய்
ஸ்கந்தா சரணம் ஸ்கந்தா சரணம்
சரண மடைந்திட்டேன் சடுதியில் வாருமே
சரவண பவனே சரவண பவனே
உன்னரு ளாலேநான் உயிரோ டிருக்கின்றேன்.
உயிருக்குயிரானகந்தா உன்னிலென்னைக் கரைத்திடப்பா

என்னி லுன்னைக்காண எனக்கு வரமருள்வாய்
சீக்கிரம் வந்து சிவசித்தியும் தந்தருள்வாய்
இடகலை பிங்கலை ஏதும் அறிந்திலென்நான்

இந்திரிய மடக்கி இருந்து மறிகிலேன்நான்
 மனதை அடக்க வழிஒன்றும் அறிந்திலேன் நான்
 ஸ்கந்தாஉன் திருவடியைப் பற்றினேன் சிக்கெனவே
 சிக்கெனப் பற்றினேன் செப்பிடுவீர் உபதேசம்
 காமக் கசடுகள் யாவையும் களைந்திடுவாய்
 சித்த சுத்தியும் ஜபமும் தந்திடுவாய்
 நினைப்பெலாம் நின்னையே நினைந்திடச் செய்திடுவாய்
 திருமுருகா வுன்னைத் திடமுற நினைத்திடவே

திருவருள் தந்திடுவாய் திருவருள்தான் பொங்கிடவே
 திருவருள் ஒன்றிலே நிலைபெறச் செய்திடுவாய்
 நிலைபெறச் செய்திடுவாய் நித்யா னந்தமதில்
 நித்யா னந்தமே நின்னுரு வாகையினால்
 அத்வை தானந்தத்தில் இமைப்பொழுது ஆழ்த்திடுவாய்
 ஞான பண்டிதா நான்மறை வித்தகாகேள்
 ஸ்கந்த குருநாதா ஸ்கந்தகுரு நாதாகேள்
 மெய்ப்பொருள் காட்டி மேன்மை அடைந்திடச் செய்
 வினைகள் யாவையுமே வேல்கொண்டு விரட்டிடுவாய்
 தாரித் திரியங்களையுன் தடிகொண்டு விரட்டிடுவாய்
 துக்கங்க ளனைத்தையும் தொலைதூரம் போக்கிடுவாய்
 பாப உடலைப் பரிசுத்த மாக்கிடுவாய்
 இன்ப துன்பத்தை இருவிழியால் விரட்டிடுவாய்
 ஆசைப் பேய்களை அறவே நசுக்கிடுவாய்
 அகந்தைப் பிசாசை அழித்து ஒழித்திடா
 மெய்யருளாம் உன்னருகில் முருகா இருத்திடுவாய்.

கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
 ஆறுமுக மானகுரோ அறிந்திட்டே னுன்மகிமை
 இக்கணமே வருவாய் என்ஸ்கந்த குருவேநீ
 என்னைக் காத்திடவே எனக்குநீ அருளிடவே
 அரைக் கணத்தில் நீயும் ஆடிவரு வாய்ப்பா

நினைவு மலர்

வந்தென்னைத் தடுத்து வலிய ஆட்கொள் வரதகுரோ
அன்புத் தெய்வமே ஆறுமுக மானவனே.
சுப்ரஹ் மண்யனே சோகம் அகற்றிடுவாய்
ஞான ஸ்கந்தரே ஞானம் அருள்வாய் நீ
ஞான தண்டபாணியே என்னை ஞானபண்டிதனாக்கிடுவாய்
அகந்தையெலா மழித்து அன்பினை ஊட்டிடுவாய்
அன்பு மயமாக்கி ஆட்கொள்ளு வையப்பா
அன்பைஎன் உள்ளத்தில் அசைவின்றி நிறுத்திவிடு
அன்பையே கண்ணாக ஆக்கிக் காத்திடுவாய்
உள்ளும் புறமும் உன்னருளாம் அன்பையே
உறுதியாக நானும் பற்றிட உவந்திடுவாய்
எல்லையில்லாத அன்பே இறைவெளி என்றாய்நீ
அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் அன்பென்றாய்
அன்பே சிவமும் அன்பே சக்தியும்
அன்பே ஹரியும் அன்பே பிரம்மனும்
அன்பே தேவரும் அன்பே மனிதரும்
அன்பே நீயும் அன்பே நானும்
அன்பே சக்தியம் அன்பே நித்தியம்
அன்பே சாந்தம் அன்பே ஆனந்தம்
அன்பே மௌனம் அன்பே மோக்சம்
அன்பே பிரம்மமும் அன்பே அனைத்துமென்றாய்
அன்பிலாத இடம் அங்குமிங்கு மில்லையென்றாய்
எங்கும் நிறைந்த அன்பே என் குருநாதனப்பா
அன்பில் உறையும் அருட்குரு நாதரே தான்
ஸ்கந்தாஸ் ரமத்தில் ஸ்கந்தகுரு வானான்காண்
மூவரும் தேவரும் முனிவரும் போற்றிடவே
ஸ்கந்தாஸ் ரமந்தனில் ஸ்கந்த ஜோதியுமாய்
ஆத்ம ஜோதியுமாய் அமர்ந்திட ஸ்கந்தகுரு
இருளை அகற்றவே எழுந்திட்ட எங்கள் குரு
எல்லை யில்லாதஉன் இறைவெளியைக் காட்டிடுவாய்

முக்தியைத் தந்திடுவாய் மூவரும் போற்றிடவே
நம்பினேன் உன்னையே நம்பினேன் ஸ்கந்தகுரோ
உனையன்றி இவ்வுலகில் ஒன்றுமில்லை என்றுணர்ந்தேன்

நன்கறிந்து கொண்டேன் நானும் உனதருளால்
விட்டிட மாட்டேன் கந்தா வீட தருள்வீரே
நடுநெற்றித் தானத்து நானுனைத் தியானிப்பேன்
பிரம மந்திரத்தைப் போதித்து வந்திடுவாய்
சுழுமுனை மார்க்கமாய் ஜோதியைக் காட்டிடுவாய்
சிவயோகி யாகயெனைச் செய்திடும் குருநாதா
ஆசை அறுத்து அரனடியைக் காட்டிவிடும்
மெய்யடிய ராக்கி மெய்வீட்டில் இருத்திவிடும்
கொங்கு நாட்டிலே கோயில் கொண்ட ஸ்கந்தகுரோ
கொல்லிமலை மேலே குமரகுரு வானவனே
கஞ்சமலை சித்தர்போற்றும் ஸ்கந்தகிரி குருநாதா
கருவூரார் போற்றும் காங்கேயா ஸ்கந்தகுரோ
மருதமலைச் சித்தன் மகிழ்ந்துபணி பரமகுரோ
சென்னி மலைக்குமரா சித்தர்க் கருள்வோனே
சிவவாக்கிய சித்தருனைச் சிவன்மலையில் போற்றுவரே
பழனியில் போகருமே பாரோர்வாழப் பிரதிஷ்டித்தான்
புலிப்பாணி சித்தர்களால் புடைசூழ்ந்த குமரகுரோ
கொங்கில் மலிந்திட்ட ஸ்கந்த குருநாதா
கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளையுள்ளம் அருள்வீரே
கற்றவர்க ளோடென்னைக் களிப்புறச் செய்திடும்
உலகெங்கும் நிறைந்திருந்தும் கந்தகுரு உள்ள இடம்
ஸ்கந்தகிரி என்பதைநான் கண்டு கொண்டேன் கண்டு கொண்டேன்.

நால்வர் அருணகிரி நவமிரண்டு சித்தர்களும்
பக்தர்களும் போற்றும் பழனிமலை முருகாகேள்
கொங்கு தேசத்திலே குன்றுதோறும் குடிகொண்டோய்
சீலம் நிறைந்த சேலம் மாநகரத்தில்

நினைவு மலர்

கன்னிமார் ஓடையின் மேல் ஸ்கந்தகிரி அதனில்
ஸ்கந்தாஸ் ரமத்தினிலே ஞானஸ்கந்த சத்குருவாய்
அமர்ந்திருக்கும் ஜோதியே ஆதிமூல மானகுரோ
அயர்ச்சியை நீக்கிடுவாய் என் தளர்ச்சியை அகற்றிடுவாய்
சுகவனேசன் மகனே சுப்ரமண்ய ஜோதியே
பேரின்ப மகிழ்ச்சியையும் பெருகிடச் செய்திடப்பா
பரமா னந்தமதில் எனை மறக்கப் பாலிப்பாய்
மால் முருகா வள்ளி மணவாளா ஸ்கந்தகுரோ
சிவகுமரா உன்கோயில் ஸ்கந்தகிரி என்றுணர்ந்தேன்.
ஜோதிப் பிழம்பான சுந்தரனே பழனியப்பா
சிவஞானப் பழமான ஸ்கந்தகுரு நாதா
பழம் நீ என்றதினால் பழனிமலை யிருந்தாயோ

திருவா வினன்குடியில் திருமுருக னானாயோ
குமரா முருகா குருகுகா வேலவனே
அகத்தியர்க் குத்தந்து ஆட்கொண்டாய் தமிழகத்தை
கலியுக வரதனென்று கலசமுனி உனைப்புகழ்ந்தான்
ஒளவைக்கு அருள்செய்த அருமுகவா ஸ்கந்தகுரோ
ஒழுக்கமொடு கருணையையும் தவத்தையும் தந்தருள்வாய்
போகருக் கருள் செய்த புவன சுந்தரனே
தண்டபாணித் தெய்வமே தடுத்தாட் கொண்டிடப்பா
ஆண்டிக் கோலத்தில் அணைத்திடுவாய் தண்டுடனே
தெய்வங்கள் போற்றிடும் தண்டாயுத ஜோதியே
ஸ்கந்தகிரி மேலே ஸ்கந்தகிரிஜோதி யானவனே
கடைக்கண்ணால் பார்த்திடப்பா கருணையுள்ள ஸ்கந்தகுரோ.

ஏழையைக் காத்திடப்பா ஏத்துகிறேன் உன்நாமம்
உன்னையன்றி வேறொன்னை ஒருபோதும் நம்புகிலேன்
கண்கண்ட தெய்வமே கலியுக வரதனே
கந்தனென்ற பேர்சொன்னால் கடிதாக நோய்தீரும்
புவனேஸ்வரி மைந்தா போற்றினேன் திருவடியை

திருவடியை நம்பினேன் திடிருவடி ஸாக்ஷியாக
புவனமாதா மைந்தனே புண்ணிய மூர்த்தியேகேள்
நின் நாமம் ஏத்துவதே நான் செய்யும் தவமாகும்
நாத்தமும் பேறவே ஏத்திடுவேன் நின் நாமம்
முருகா முருகாவென்றே மூச்செல்லாம் விட்டிடுவேன்
உள்ளும் புறமும் ஒருமுருகனையே காண்பேன்

அங்கிங் கெனாதபடி எங்குமே முருகனப்பா
முருகன் இல்லாவிட்டால் மூவுலக மேதப்பா
அப்பப்பா முருகனின் அருகே உலகமப்பா
அருளெலாம் முருகன் அன்பெலாம் முருகன்
ஸ்தாவர ஜங்கமமாய் ஸ்கந்தனாய் அருவருவாய்
முருகனாய் முதல்வனாய் ஆனவன் ஸ்கந்தகுரு
ஸ்கந்தாஸ் ரமமிருக்கும் ஸ்கந்தகுரு அடிபற்றிச்
சரணம் அடைந்தவர்கள் ஸாயுஜ்யம் பெற்றிடுவார்
சத்தியம் சொல்கின்றேன் சந்தேகமில்லையப்பா
வேதங்கள் போற்றிடும் வடிவேலன் முருகனை நீ
சந்தேக மில்லாமல் சத்தியமாய் நம்பிடுவாய்
சத்திய மானதெய்வம் ஸ்கந்த குருநாதன்
சத்தியம் காணவே நீ சத்தியமாய் நம்பிடப்பா.

சத்தியம் வேறல்ல ஸ்கந்தகுரு வேறல்ல
ஸ்கந்தகுரு வேஸத்தியம் சத்தியமே ஸ்கந்தகுரு
சத்தியமாய்ச் சொன்னதை சத்தியமாய் நம்பியே நீ
சத்தியமாய் ஞானமாய் சதானந்த மாகிவிடு
அழிவற்ற ப்ரம்மமாய் ஆக்கிவிடுவான் முருகன்
திருமறைகள் திருமறைகள் செப்புவதும் இதுவே தான்
ஸ்கந்தகுரு கவசமதை சொந்தமாக்கிக் கொண்டு நீ
பொருளுணர்ந்து ஏத்திடப்பா பொல்லாப்பு வினையகலும்
பிறவிப் பிணியகலும் பிரம்மா னந்தமுண்டு

இம்மையிலும் மறுமையிலும் இமையோருன்னைப் போற்றிடுவர்
 மூவருமே முன்னிற்பர் யாவருமே பூஜிப்பர்
 அனுதினமும் கவசத்தை அன்புடன் ஏத்திடப்பா
 சிரத்தா பக்தியுடன் சிந்தையொன்றிச் செப்பிடப்பா
 கவலைய கன்றிடுமே கந்தனருள் பொங்கிடுமே
 பிறப்பும் இறப்பும் பிணிகளும் தொலைந்திடுமே
 கந்தன் கவசமே கவசமென்று உணர்ந்திடுவாய்
 கவசம் ஏத்துவீரேல் கலியை ஐயித்திடலாம்
 கலியென்ற அரக்கனைக் கவசம் விரட்டிடுமே
 சொன்னபடிச் செய்து சுகமடைவாய் மனமே நீ
 ஸ்கந்தகுரு கவசத்தைக் கருத்தொன்றி ஏத்துவோர்க்கு
 அஷ்டைஸ் வர்யந்தரும் அந்தமில்லா இன்பந்தரும்
 ஆல்போல் தழைத்திடுவன் அறுகுபோல் வேறோடிடுவன்
 வாழையடி வாழையைப்போல் வம்சமதைப் பெற்றிடுவன்
 பதினாறும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ்ந்திடுவன்
 சாந்தியும் சௌக்கியமும் ஸர்வமங்களமும் பெருகிடுமே
 ஸ்கந்தகுரு கவசமிதை கருத்திறுத்தி ஏற்றுவீரேல்
 கர்வம் காமக்ரோதம் கலிதோஷ மகற்றுவிக்கும்
 முன்செய்த வினையகன்று முருகனருள் கிட்டிவிடும்
 அறம்பொருள் இன்பம் வீடு அதிகலப மாய்க் கிட்டும்.

ஆசாரம் சீலமுடன் ஆதிநேம நிஷ்டையுடன்
 கள்ளமிலா யுளத்தோடு கந்தகுரு கவசந்தன்னை
 சிரத்தா பக்தியுடன் சிவகுமர னைநினைத்துப்
 பாராயணம் செய்வீரேல் பார்க்கலாம் கந்தனையும்
 கந்தகுரு கவசமிதை மண்டலம் நிஷ்டையுடன்
 பகலிரவு பாராமல் ஒருமனதாய் பகருவீரேல்
 திருமுருகன் வேல்கொண்டு திக்குகள் தோறும் நின்று
 காத்திடுவான் கந்தகுரு கவலையில்லை நிச்சயமாய்
 ஞான ஸ்கந்தனின் திருவடியை நம்பியே நீ
 கந்தகுரு கவசந்தனை ஒதுவதே தவமெனவே

உணர்ந்துகொண்டு ஓதுவையேல் உனக்குப் பெரிதான
இகபர சுகமுண்டாம் என்னாளும் துன்பமில்லை.

துன்பம் அகன்றுவிடும் தொந்திரைகள் நீங்கிவிடும்
இன்பம் பெருகிவிடும் இஷ்டசித்தி கூடிவிடும்
பிறவிப் பிணியகற்றி ப்ரம்மநிஷ்டை யும்தந்து
காத்து ரக்ஷிக்கும் கந்தகுரு கவசமுமே.

கவலையை விட்டு நீ கந்தகுரு கவசமிதை
இருந்த படியிருந்து ஏற்றிவிடு ஏற்றினால்
தெய்வங்கள் தேவர்கள் சித்தர்கள் பக்தர்கள்
போற்றிடுவர் ஏவலுமே புரிந்திடுவர் நிச்சயமாய்
ஸ்கந்தகுரு கவசம் சம்சயப் பேயோட்டும்
அக்ஞானமு மகற்றி அருள்ஒளியும் காட்டும்
ஞான ஸ்கந்தகுரு நானென்று முன்நிற்பன்
உள்ளொளி யாயிருந்து உன்னிலவ னாகிடுவன்.
தன்னில் உனைக்காட்டி உன்னில் தனைக்காட்டி
எங்கும் தனைக்காட்டி எங்குமுனைக் காட்டிடுவன்
ஸ்கந்தஜோதி யானகந்தன் கந்தகிரி யிருந்து
தண்டாயுதம் தாங்கிக் தருகிறான் காட்சியுமே
கந்தன் புகழ்பாடக் கந்தகிரி வாருமினே
கந்தகிரி வந்துநிதம் கண்டய்மின் ஜகத்தீரே
கலிதோஷ மகற்றுவிக்கும் கந்தகுரு கவசமிதை
பாராயணம் செய்து பாரில் புகழ்பெறுமின்.
ஸ்கந்தகுரு கவசபலன் பற்றறுத்துப் பரம்கொடுக்கும்
ஒருதரம் கவசமோதின் உள்ளமுக்குப் போகும்
இருதரம் ஏத்துவீரேல் எண்ணியதெல்லாம் கிட்டும்
மூன்றுதர மோதின் முன்னிற்பன் ஸ்கந்தகுரு
நான்முறை ஒதி தினம் நல்லவரம் பெறுவீர்
ஐந்துமுறை தினமோதி பஞ்சாக்ஷரம் பெற்று
ஆறு முறையோதி ஆறுதலைப் பெற்றிடுவீர்
ஏழுமுறை தினமேத்தின் எல்லாம் வசமாகும்
எட்டுமுறை ஏத்தில் அட்டமா ஸித்திகிட்டும்
ஒன்பது தரமோதின் மரண பயமொழியும்

நினைவு மலர்

பத்துத்தர மேத்திநித்தம் பற்றறுத்து வாழ்வீரே.

கன்னிமார் ஓடையிலே நீராடி நீறுபூசிக்
கந்தகுரு கவசமோதி கந்தகிரி ஏறிவிட்டால்
முந்தை வினையெல்லாம் கந்தன் அகற்றிடுவான்
நிந்தைகள் நீங்கிவிடும் நிஷ்டையுமே கைகூடும்.

கன்னிமார் ஓடைநீரை கைகளிலே நீளடுத்துக்
கந்தனென்ற மந்திரத்தைக் கண்முடி யுருவேற்றி
உச்சியிலும் தெளித்து உட்கொண்டு விட்டால் உன்
சித்தமலம் அகன்று சிவசத்தியும் கொடுக்கும்.

கன்னிமார் தேவிகளைக் கன்னிமார் ஓடையிலே
கண்டு வழிபட்டு கந்தகிரி யேறிடுவீர்
கந்தகிரி யேறிஞான ஸ்கந்தகுரு கவசமிதை
பாராயணம் செய்துலகில் பாக்யமெலாம் பெற்றிடுவீர்.

திருப்புகழ்

எழுகடல் மணலை யளவிடி னதிக
 மெனதிடர் பிறவி - அவதாரம்
 இனியுன தபயம் எனதுயி ருடலு
 மினியுடல் விடுக - முடியாது
 கழுகொடு நரியு மொபுவி மறலி
 கமலனு மிகவு மயர்வானார்
 கடனுன தபய மடிமையு னடிமை
 கடுகியு னடிகள் - தருவாயே

விழுதி ழழுகி மரகத வடிவி
 விமலிமு னருளு - முருகோனே
 விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய
 விசைபெறு மயிலில் - வருவோனே
 எழுகடல் குமுற அவுணர்க ளுயிரை
 யிரைகொளும் அயிலை - யுடையோனே
 இமையவர் முனிவர் பரவிய புலியு
 ரினில் நடமருவு பெருமாளே.

அபசார நிந்தைப்பட் டுழலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 யுணைநா னினைந்தருள் பெறுவேனே
 இபமா முகன்றனக் கிளையோனே
 இமவான் மடைந்தையுத் தமிபாலா
 செபமாலை தந்தசற் குருநாதா
 திருவாவி னன்குடிப் பெருமாளே.

அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தரலங்காரம்

திருவடி யுந்தண்டை யஞ்சிலம் புஞ்சிலம் பூடுருவப்
பொருவடி வேலுங்கடம் புந்தடம் புயம் ஆறி ரண்டும்
மருவடி வானவதனங்க ளாறும் மலர்க் கண்களுங்
குருவடி வாய்வந்தென் னுள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டவே.

செங்கே ழுடுத்த சிவனடி வேலுந் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு தோளும் பதுமமலர்க்
கொங்கே தரளஞ் சொரியுஞ் செங்கோடைக் குமரனென
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென் முன்வந்தெதிர் நிற்பனே.

ஆவிக்கு மோசம் வருமாறறிந்துன் னருட்பதங்கள்
சேவிக்கஎன்று நினைக்கின்றிலேன் வினைதீர்த்தருளாய்
வாவித்தடவயல் சூழந்திருத்தணி மாமலை வாழ்
சேவற்கொடி யுடையானே யமரசிகாமணியே.

கொள்ளித் தலையில் எறும்பது போலக் குலையுமென்றன்
உள்ளத் துயரை யொழித்தரு ளாயொரு கோடிமுத்தந்
தெள்ளிக் கொழிக்குங் கடற்செந்தின் மேவிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்த்தவனே மயிலேறிய மாணிக்கமே.

விழிக்குத் துணைதிருமென் மலர்ப்பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்பு செய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே.

அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தரனுபூத்

முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவளண் குணபஞ் சரணே.

எந்தா யுமெனக் கருள்தந் தையுந்
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

நாதா குமரா நமவென் றானார்
ஓதா யெனவோ தியதெப் பொருள்தான்
வேதா முதல்விண் ணவர்கு டுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரணே.

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பரிசே பரிசா வருள்வாய்
தேடும் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா னைசகோ தரணே.

ருளி

ருவில்கின்றோம்....

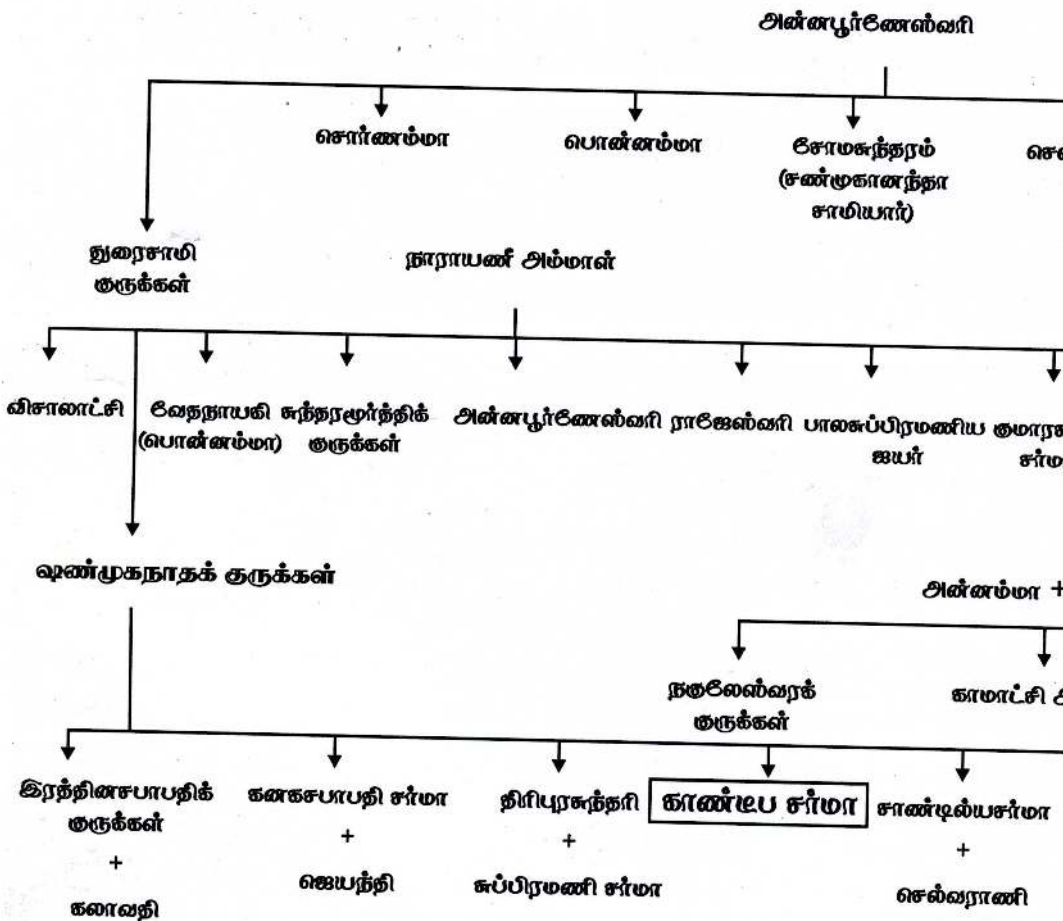

எங்கள் அனைவரையும் மீளாத துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு, பெரிய இடைவெளியைத் தந்துவிட்டுச் சென்ற ஒளிவிளக்கு மாவை ஆதீனகர்த்தா சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள் அவர்களின் மகன் வெள்ளிக்கிழமை காலை 5.40 மணிக்கு ஆனி மாத அமாவாசைத் திதியும் திருவாதிரை நட்சத்திரமும் கூடியவேளையில் சிவபதம் எய்தியுள்ளார்.

ஐயா உடல் நலம் குன்றியவராக இருந்து யாழ்ப்பாண போதனா வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட போதும் ஆலயவளாகத்தில் இருந்தபோதும் பேருதவி வழங்கிய வைத்தியக் கலாநிதிகள், தாதிய உத்தியோகத்தர்கள், மறைவுச்செய்தி கேட்டு நேரில் வருகை தந்து அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலிப் பிரசுரங்கள் வெளியிட்ட அன்பர்களுக்கும், தொலைபேசி, தொலைநகல், மின் னஞ்சல், பத்திரிகைகள் வாயிலாக அனுதாபம் தெரிவித்தவர்களுக்கும், இறுதி யாத்திரையில் கீரிமலை தீர்த்தம் வரை நடைபவனியாக வந்து பங்குபற்றியவர்களுக்கும், குறிப்பாக எங்கள் குருக்கள் ஐயா நோய்வாய்ப்பட்டு யாழ்ப்பாண போதனா வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டது முதல் மாவை ஆதீன வளாகத்திற்குள் திரும்ப வந்தடைந்து கீரிமலை புனித தீர்த்தத்தில் அக்கினியில் சங்கமமாகும் வரை பல்வேறு வழிகளில் உதவி வழங்கிய பாதுகாப்புபடை கட்டளைத் தளபதிகள், முப்படைத் தளபதிகள் காவல் துறையினர், வடமாகாண படையினர், கடற்படையினர் , படையினர் யாவருக்கும் என்றென்றும் நன்றியுடையோம்.

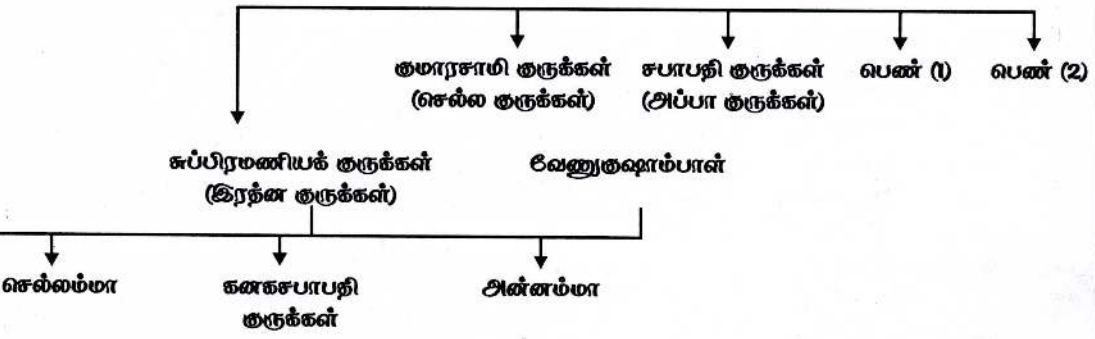
**தாய், சகோதரர்கள்,
சகோதரிகள், மைத்துனர்கள்.**

வம்சா வ

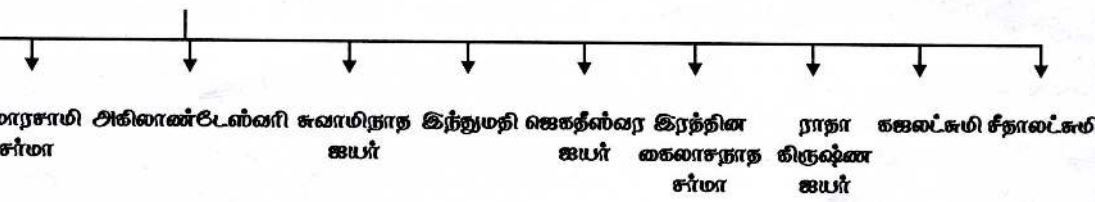
காஸ்யப கோத்திரம்

சுவாமிநாதக் குருக்கள் + வேதநாயகி அம்மாள்

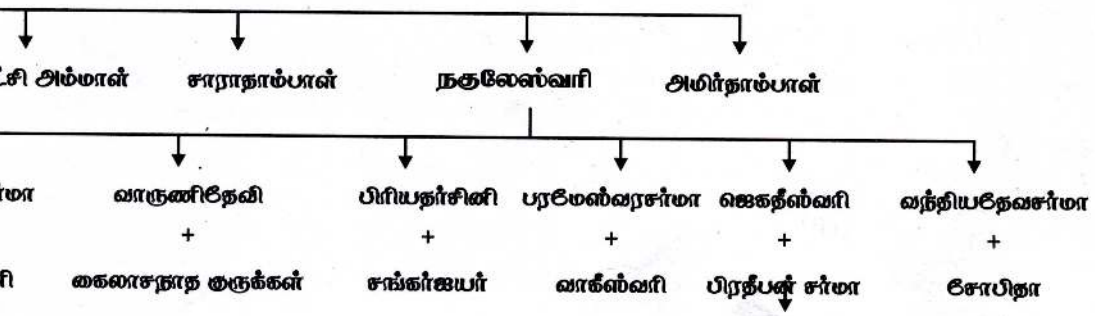
விசாலாட்சி

பச்சைநாயகி அம்மாள்

பாரதவாஜ கோத்திரம்

மா + குமாரசாமி குருக்கள்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது,
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது,
எது நடக்க இருக்கிறதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்,
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்?
எதற்காக நீ அழகிராய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு,
எதை நீ படைத்திருக்கிராய்?
அது வீணாகுவதற்கு,
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது,
எதைக் கொண்டாயோ அது இங்கேயே கொண்டுவரப்பட்டது,
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது,
மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்,
இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

திருச்செல்வி - மானிய்யாய், 0773467499